

11 Μαρτίου 2017

Ο... Νώε κρατούσε φωτογραφική μηχανή

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο πάνθηρας της Φλόριντας: υπολογίζεται πως μόνο 165 ζουν πια ελεύθεροι στη φύση.

Πίθηκος καπουτσίνος σε μια... θεατρική πόζα.

Αφρικανικός παγκολίνος. Ο πληθυσμός των παγκολίνων μειώνεται δραματικά χρόνο με τον χρόνο. Οι λαθροθήρες τούς κυνηγούν γιατί στην Ασία θεωρούνται εξαιρετική λιχουδιά... Σχεδόν ένα εκατομμύριο ζώα διακινήθηκαν παράνομα την τελευταία δεκαετία.

Ενας 3 μηνών χιμπατζής ποζάρει με άνεση στον φακό του Σαρτόρε.

Αρμαντίλο: μικρό θηλαστικό, του οποίου το σώμα καλύπτεται από οστεώδες κέλυφος.

Βραζιλιάνικος σκαντζόχοιρος, επισήμως: *Coendou prehensilis*.

Ενας τάπιρος μόλις 6 ημερών. Όταν μεγαλώσει, το μήκος του θα είναι περίπου 2 μέτρα, το ύψος του έως 1 μέτρο και το βάρος του θα έχει φτάσει τα 300 κιλά.

Εδώ και μία δεκαετία, ο Τζόλε Σαρτόρε έχει φωτογραφίσει σχεδόν 6.500 είδη. Ανάμεσά τους, 1.836 πτηνά, 894 θηλαστικά, 568 αμφίβια και 716 ψάρια.

Ο Τζόλε Σαρτόρε

ΕΤΙΚΕΤΕΣ:

Ο πάνθηρας της Φλόριντας, υποείδος του πούμα (*Puma concolor coryi*)· υπολογίζεται πως μόνο 165 ζουν ελεύθεροι στα βουνά των νοτιοανατολικών ΗΠΑ. Ο αφρικανικός παγκολίνος (*Phataginus tricuspis*), άκακο θηλαστικό της τάξης των φολιδωτών, που τρέφεται με έντομα· είναι το μεγαλύτερο, ίσως, θύμα παράνομου εμπορίου ζώων στον κόσμο: σκοτώνεται μαζικά, καταψύχεται και διακινείται στην Ασία, όπου θεωρείται εκλεκτή λιχουδιά. Ο βραζιλιάνικος ακανθόχοιρος· κάτοικος των τροπικών δασών της Λατινικής Αμερικής, ζει στα κλαδιά των δέντρων. Τα δάση συρρικνώνονται ολοένα και περισσότερο, ο *Coendou prehensilis*, όπως είναι η επιστημονική του ονομασία, κινδυνεύει να μείνει... άστεγος. Η πεταλούδα μονάρχης (*Danaus plexippus*)· παρούσα στον πλανήτη μας από την Εποχή των Παγετώνων, αποτελεί, λόγω της ετήσιας μετανάστευσής της από το ένα άκρο της αμερικανικής ηπείρου στο άλλο, ένα από τα πιο γοητευτικά μυστήρια της φύσης. Ένας κοινός χιμπαντζής (*Pan troglodytes*)· όχι και τόσο κοινός στην πραγματικότητα: στις αρχές του 20ού αιώνα ο πληθυσμός τους ξεπερνούσε το ένα εκατομμύριο, ενώ σήμερα μετά βίας αγγίζει τις 200.000. Τι ενώνει όλα αυτά τα ζώα; Πρώτον, το γεγονός ότι -φευ- κινδυνεύουν να εξαφανιστούν: αποτελούν αψευδείς μάρτυρες της εύθραυστης ισορροπίας που διέπει τη σχέση μας με το περιβάλλον. Και, δεύτερον, ότι όλα, μαζί με δεκάδες ακόμα, πόζαραν στον φακό του Αμερικανού φωτογράφου Τζόελ Σαρτόρε για το πρότζεκτ Photo Ark -η Κιβωτός των Φωτογραφιών-, το οποίο εκείνος πραγματοποιεί μαζί με τη National

Geographic Society.

Το μεγαλύτερο αρχείο του είδους του

Για πολλά από τα είδη ζώων με τα οποία συμβιώνουμε πάνω στη Γη ο χρόνος τελειώνει. Κάποια σε μερικές δεκαετίες θα αποτελούν ανάμνηση. Όχι, ο Σαρτόρε δεν τα απαθανατίζει για να τα θυμόμαστε όταν θα έχουν εξαφανιστεί, αλλά για να αποτρέψουμε την εξαφάνισή τους, να δραστηριοποιηθούμε, να ενώσει καθένας από εμάς τη φωνή του με όσους ανησυχούν για το μέλλον της βιοποικιλότητας και να ακουστεί ένα ηχηρό «πάρτε μέτρα τώρα!» σε εκείνους που παίρνουν τις κρίσιμες αποφάσεις.

Στην Κιβωτό του φιλοδοξεί να παραδώσει στις επόμενες γενιές ένα αρχείο εικόνων για 12.000 είδη πουλιών, ψαριών, θηλαστικών, αμφίβιων, ερπετών και ασπόνδυλων. Όταν ολοκληρωθεί η τιτάνια προσπάθειά του, θα πρόκειται για το μεγαλύτερο αρχείο στο είδος του - ανεκτίμητης αξίας. «Θα ήθελα, χάρη στις φωτογραφίες μου, ο κόσμος να ερωτευτεί αυτά τα είδη, να νοιαστεί και να μη μένει πια αμέτοχος στην εξαφάνισή τους. Ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας δεν είναι πολύς, αλλά, αν αξιοποιηθεί σωστά, θα έχουμε αποτελέσματα...» λέει ο ίδιος.

Μπορεί πρόσφατα να δόθηκε στη δημοσιότητα η είδηση για τη δημιουργία της Photo Ark, αλλά το πρώτο «κλικ» ακούστηκε δέκα χρόνια πριν, στον Ζωολογικό Κήπο Λίνκολν της Νεμπράσκα, γενέτειρας του φωτογράφου. Πρώτο... μοντέλο του ήταν ένας σκαντζόχοιρος. Από τότε, ο Σαρτόρε έχει ταξιδέψει σε 250 περιοχές του πλανήτη και 40 χώρες, έχοντας ήδη απαθανατίσει σχεδόν 6.500 είδη σε 200 ζωολογικούς κήπους, ενυδρεία και εθνικά πάρκα. «Το γεγονός ότι μπορεί να μη γνωρίζουμε την ύπαρξη κάποιων ζώων δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και δεν έχουν την ανάγκη μας για να συνεχίσουν να υπάρχουν. Έτσι μόνο θα εξασφαλίσουμε και τη δική μας επιβίωση. Είμαστε όλοι κρίκοι στην αλυσίδα της βιοποικιλότητας. Είναι γελοίο αλλά και επικίνδυνο να νομίζουμε ότι μπορούμε να καταστρέφουμε το περιβάλλον χωρίς να υποστούμε καμία συνέπεια», εξηγεί ο ίδιος.

Ο 54χρονος σήμερα Τζόελ Σαρτόρε λάτρευε τα ζώα και τη φύση από παιδί. «Από τότε που η μητέρα μου μου είχε αγοράσει ένα λεύκωμα με εικόνες πουλιών. Ανάμεσά τους υπήρχε και η φωτογραφία της Μάρθας, του τελευταίου ταξιδιωτικού περιστεριού, που πέθανε το 1914 σε έναν ζωολογικό κήπο στο Σινσινάτι. Ποτέ δεν την ξέχασα». Ξεκίνησε την καριέρα του στην πόλη Γουιτσίτα του Κάνσας, ως φωτογράφος αρχικά και έπειτα ως διευθυντής του φωτογραφικού τμήματος στη μεγαλύτερη τοπική εφημερίδα.

Κάποια στιγμή έτυχε να γνωρίσει τον θρυλικό φωτογράφο του National Geographic Τζέιμς Στάνφιλντ. Μέσω αυτού άρχισε να συνεργάζεται ολοένα και περισσότερο με το περιοδικό. Οι φωτογραφίες για την Κιβωτό είναι ιδιαίτερα απαιτητικές, και όχι μόνο, γιατί οι... φωτογραφιζόμενοι είναι ζώα αλλά και γιατί, για να τους συναντήσει, πρέπει να φτάνει στα πιο απίθανα μέρη: σε ερήμους και πυκνά δάση, βουνοκορφές και ωκεανούς. Μια φορά, στην Αφρική, ήταν τόσο κουρασμένος, που αποκοιμήθηκε στο τιμόνι του αυτοκινήτου του. Κι άλλη μία, στον Αμαζόνιο, το ελικόπτερο στο οποίο επέβαινε έκανε αναγκαστική προσγείωση λίγο πριν τυλιχτεί στις φλόγες εξαιτίας διαρροής καυσίμων.

Από τα άγρια ζώα δεν έχει κινδυνεύσει ποτέ; «Οχι βέβαια», απαντά. «Δεν τα φοβάμαι καθόλου. Περίπου 20 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες από δάγκωμα οικόσιτου σκύλου και μόνο ένας, σε ολόκληρη τη Βόρεια Αμερική, από επίθεση αρκούδας. Χρειάζεστε κι άλλο επιχείρημα;».

Περισσότερες πληροφορίες στο www.natgeophotoark.org.

Πηγή: kathimerini.gr